

3. Protest proti krivičnemu ravnanju z našimi slovenskimi vojniki in zahteva, da se jih preseli v Slovenijo.

4. Protest proti delitvi Slovenije na dve oblasti in zahteva po obširni samoupravi z lastno zakonodajno oblastjo.

5. Protest proti vsiljevanju cirilice v naše šole in urade.

6. Zahteva verske vzgoje mladine v nižjih in višjih šolah, zahteva za pravico odločevanja krajin in okrajnih šolskih svetov pri nastavljanju učiteljskega, katere mora biti odločno krščanskega na ziranju in življenju.

7. Zahteva po omiljenju in pravični ureditvi obmejnega prometa in po pravici rabljenja nemških mlinov ob Muri.

8. Zahteva po odpravi carine za predmete, ki jih moramo uvažati.

9. Zahteva za izplačilo 20%, ki so jih odvzeli ob časi markiranja denarja.

10. Najodločnejša nezaupnica in graja samostojnim poslanem, ker je njihovo delo le v škodo slovenskemu ljudstvu.

11. Zahteva po novih volitvah.

Zborovanje poslanca Kranjca.

Dopis iz St. Jurja ob Tab. Tukaj je zboroval 12. t.m. sijajni shod KZ. Na shodu je poročal o političnem položaju v stvarnem dnevnom govoru naš vrli poslanec g. Krajnc. Zborovalcev je bila polna dvorana cerkvene hiše, ki so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem govornika. To je jasni dokaz, kako treznomisleči možje zapuščajo izdajalco Samostojno in se vračajo v edino pravi krščansko-kmetijski tabor. Poštenost in resnica zmagujeta, laž in prevara pa izgubljata svojo moč. Ob koncu shoda se je izrekla popolna zaupnica našim poslancom in so se sprejele sledeče resolucije: 1. Zahtevamo, da se krščanski nauk iz šol ne odpravi, mladina se v sokolskem duhu ne sme vzgajati. 2. Naši vojniki naj služijo v domačih krajih in naj se z njimi lepo ravna; hrana naj bo primerna in zadostna. Stevilno vojaštva naj se skrči. 3. Naj se takoj izvede izenačenje davkov, krivični sistem pobiranja davkov naj se odpravi. 4. Mali obrtniki naj svobodno izvršujejo svoje obrti.

Samostojni poslanec Urek

se je pojavil pred nekaj dnevi v Beogradu. Prišel je po dijete. odnesel je poslaniške in podpredsedniške dijete v skupnem znesku nad 60.000 K. Delati ne mara, ker je še vedno silno užaljen. Jezi ga, ker mu Pucelj ob zadnji krizi ni hotel napraviti prostora. Res je, da je bil Urek nekaj časa holan, a da že več mesev živi v pootičnem penzionu v Globokem pri Brežicah. O kaki bolezni ni več ne duha ne sluha. Urekova bolezen obstoji v iskreni želji po ministrovanju. Urek zna, da je znana kupčija z volji iz Nemčije nesla lepe milijončke. Vsi so bili deležni teh darov: Pucelj, Mermoljo, Drogenik, Rajer, Kušar in Majcen. Le ubogi Ivan iz Gobokeya je skoz padel. Vsled tega se drži Urek svojega Globokega. Nemile usoda posavskega velikaša!

Nove smernice v lesni industriji.

(Piše gozdni posestnik s Pohorja).

Na tisoči kubičnih metrov najboljšega pohorskega lesa se uniči, ogromne količine tega naravnega bogastva segnijo in se ne izrabijo; izgube za gozdnega posestnika se sploh ne dejo izračunati, pa precejšnje morajo biti, če premislimo, da bi imeli priložnost našo lesno imovino po načelih modernega gospodarstva izkoriščati.

V prvi vrsti bi šlo za uvedbo pri nas še popolnoma

me, odkar se nam je ponesrečil napad! — Sedaj pa pojdemo na lov za zakladom — v negotovost!! Prav nič mi ne ugaja stvar. Drug drugega se morava držati in rošila se bova vkljub vsemu!

Uporniki so naju poklicali k zajutruku in kmalu smo sedeli na posku blizu ognja pri prepečenju in svinjetini.

Ogenj so kurili, da bi bili lahko vola pekli in da je bilo zares nevarno, se mi bližati. Pa le še hujsko potratno so uganjali. Pripravili so trikrat — več, nego smo mogli snesti in eden njih je z neumnim krotom metal ostanke v ogenj —. Ziveli so iz roke v usta, na drugi dan niso mislili, — In taki ljudje, ki so še povrh spali na straži, ta, ki ljudje so se spravili na nevarno pot za — zakladom!

Silver s svojo paplgo na rami je sedel tu med njimi, pa jih prav nič ni kregal zaradi njihove po krznosti. Prekanjeno in zvito je gledal in pravil:

„Ej, prijatelji, vaša sreča je, da imate Dolgega Johna, ki misli namesto vasi! Slo bo! Ladjo imajo brez dvoma nekje skrito. Ko najdemo zaklad, jo poiščemo in takrat, tovariši, smo na boljšem mi, ki imamo čolne!“

Tako je besedičil z usti polnimi svinjetine in jim dal upanje in dobro voljo.

„In tale fant, ki je talec v naših rokah“, je nadaljeval, „ta mislim da je zadnjikrat govoril s svojimi prijatelji. Djal ga bom na vrh, ko pojdemo na zaklad čuvali ga bomo kakor zlato — za vse služaje, veste! Ko bo zaklad spravljen na la-

nepoznane, a v tujini, posebno v Nemčiji z izvanrednim uspehom delujoče stroke, to je zgradba lesenih stanovanjskih hiš, po najnovejšem preizkušenem slogu in na način, ki je za nas nekaj novega, ki pa se je po splošni sodbi uglednih strokovnjakov brezprimerno izvrstno obnesel.

Cela stavba z vso opremo se pod vodstvom izvedencev izdelava v tovarni, se naloži, ter pelje v posamezne dele razdejana, na kraj, kamor je namenjena; tam se v najkrajšem času zopet sestavi.

Trpežnost takih zgradb je pod najugodnejšimi okoliščinami zasigurana na povprečno 35 let neprekinjene rabe. Ni treba posebej povdarjati važnosti tega podjetja za naše kraje, že prvenstvo bi mu zasiguralo lep procvit in sijajen uspeh.

Izdelovalo bi se nadalje od odpadkov: toporišča, ročaji, deščice za pode itd., sploh vse, kar stroji v današnji izvršenosti iz lesa izdelati zamorejo.

Cemu se izvažajo naš les kot surovina v tujino, da se tam še le izdeluje, da daje tam tujcu zaslužek, ki lahko ostane doma, če imamo sami vsa ona sredstva za izdelovanje, kakor jih ima tujina.

Stroj pa, ki stoji, recimo v Berlinu, in tam izdeluje iz naših desk razne stvari, ta stroj ravno tako lahko stoji na primer v Lehnu pri Breznu ter ga tam goni voda ali elektrika.

Odpadki lesa, ki se sedaj kopičijo neporabni po gozdovih, pri žagah, ob cestah itd., se bi prav lepo vnovčevali.

Bogati pohorski kmetje bi se morali začeti zanimati za zgradbo tovarne po zgoraj omenjenem vzorcu. Tvarnica za izdelovanje lesenih stanovanj in za vnovčevanje lesnih odpadkov bi naj se osnovala na združni podlagi in bi se gotovo obnesla. Toliko o tem za danes. Posestnikom pohorskih gozdov v premislek!

Zagrebski trg.

Promet z žitom.

V preteklem tednu ni bilo opazovati na zagrebskem tržišču običajne živahnosti: vladal je zastoj. Glavni vzrok je nekoliko nepričakovano naraščanje naše valute na inozemskih tržiščih, deloma pa tudi padanje deviz na naših borzah in dosednji dobri izgledi na novo žetev v Bački in Vojvodini. Radi tega so žitne cene sorazmerno padle. — Trgovci, ki so imeli polne zaloge, so se skušali istih rešiti, to pa seveda samo tako dolgo, dokler so bile cene splošno povoljne. Kakor običajno, tako tudi v tem slučaju ni bilo kupcev. Radi tega se je razvijal promet nekoliko slabo. Iz Vojvodine prihajajo cene ponudbe v malih količinah. Že v petek se je pokazala stalnost cen; o trajnosti tega pojava se pa ne more govoriti.

Pšenica. V pričetku pretekega tedna so prodajali pšenico po 2100 K za meterski štot. Kmalu na to je padla na 2000, 1900 K, v malih množinah se je dobilo celo za 1600 K. Kupčije so bile neznatne, ker ni bilo resnih kupcev. Šele potem, ko so se cene ustalile okoli 1700 K, je zavladelo nekoliko več zanimanja, ali promet je kljub temu ostal nezaten.

Koruzo so v Bački ponujali po 1200, pozneje po 1250—1270 K, a le v malih prav neznatnih količinah.

Oves. Največ povpraševanja je bilo po ovsu, najbrž radi izrednih potreb semenskega blaga. Cena je bila 1330—1350 K.

Rži že ni bilo dalje časa na tržišču. Cena je bila samo poimenska in približno 250—300 izpod pšeničnih cen.

Ječmena ni nihče ponujal in tudi povpraševal ni nihče po njem, tak da so bile tudi v tem slučaju cene nominalne.

Moko so ponujali po 25.50—26 K, vključljivo z vrečami. Promet je bil omejen na najpotrebnejše zahteve.

djo in ko odjadramo, tedaj bomo spet govorili z Jimom in dali mu bomo njegov delež za vse, kar nam je dobrega storil!“

In res so se pomirili in so bili dobre volje. Jaz pa sem bil silno pobit. —

Ako se Silverju posreči, kar je pripovedoval tovarišem, ali se bo on, ki je že dvakrat izdal svoje ljudi, ali se bo obotavljal, izdati tudi še mene? Ali ne bo svobode in bogastva raji izvolil, nego golo življenje, ki bi ga za las komaj rešil izpod vešal, ako ostane zvest na naši strani —?

In če bi se stvari res zasukale tako, da bi bil prisiljen ostati zvest nam — koliko nevarnosti naju je čakalo! Kaj bo, če ne najdemo zaklada? — Kako se bova midva — jaz, slaboten mladič, in on, kruljav človek ob bergli — kako se bova borila s pešimi močnimi, zdravimi mornarji —?

In poleg vsega tega še tisto skrivnostno obnašanje mojih tovarišev, njihov beg iz koč, zemljevid v rokah Silverjevih, nerazumljivo svarilo gospoda zaravnika, ki ga je dal Silverju — lahko mi verjamete, da mi je malo dišal zajutrek in da sem se s prav težkim srcem podal zakladu — na proti.

Silver mi je privezal vrv krog pasu in jo je držal v roki, ah, pa jo je djal med zobe, kadar ni mogel drugače. Dve puški je nosil na hrbtu, svoj dolgi nož za pasom in v vsakem žepu po eden samokres. Pisana paplga mu je sedela na rami in potoma blebetala nezmislne stavke iz svojega priučenega govorniškega zaklada. Tudi uporniki so

Zivinski sejem.

Na sejmu za živino in mesne proizvode ni bilo velikih izprememb, posebno, kar se tiče cen. Nekateri proizvodi so se podražili. Prvovrstne svinje so prodajali — živo teže — po 62—64 K (v preteklem tednu po 60—62 kron). Sporedno s tem porastom so se ojačile tudi cene svinjam v zaklanem stanju na 70—75 K pri kilogramu. Svinje druge kakovosti so plačevali po 58—60 K, medtem, ko se je v preteklem tednu to blago prodajalo še po 56—58 K. Za prvovrstne vole so ponujali 44—45 K. Debeli voli so bili prava redkost, ker se jih je večinoma izvažilo. Za vprežne vole se je povpraševalo v veliki meri. Krave so prodajali za 24—28 K. Ostale cene so bile sledeče: suha slanina 88—94 K, soljena slanina 78—82 K, mast 88—94 K, svinjsko meso pa 70—75 K za kg. — To so seveda proizvodne cene; tržne cene so bile višje.

Iz tržišča za manufakturno blago.

Na tržišču za tekstilno in manufakturno blago vladal mir, ker nimajo uvozniki v zalogi blaga za pomladansko in poletno dobo. Naročila so deloma na potu iz inozemstva, ali pa ne prihajajo, ker si ne morejo naši trgovci vsled slabega stanja dinara nabaviti inozemskih plačilnih sredstev. Razen tega obstojajo navedbe, ki preprečujejo izvoz, in tako je jasno, da se trgovci nadejo izpostavljati nevarnostim. Narodna banka zahteva na podlagi vladne uredbe o ureditvi prometa z devizami in valutami od vsakega uvoznika, da predloži — že predno je zaprosil za nakazilo inozemskih plačilnih sredstev — »uverjenje« ali potrdilo, da je uvoz upravičen. Nato sledi »odobritev« trgovske in obrtniške zbornice, poslaništva ali konzulata dežele, iz katere se uvažuje, in dokler se vse to ne uredi, mine mesec dni. V tem času pa se v inozemstvu razmere lahko temeljito spremenijo, tamkajšnji trgovci pa prodajajo le proti takojšnjemu plačilu. Trgovci niso proti temu, da se zabranjuje uvoz luksuznega blaga, ali oni so mnenja, da se uvozu potrebnega blaga ne sme delati nikakih zaprek. S tem se namreč zaloge zmanjšujejo, kar povzroča naraščanje draginje.

Nabiralnik.

Pišeece. Za volilni sklad KZ se je nabralo 216 K. Darovalcem iskrena hvala! — Radoslavci. Na gostiji Alojzija Grafola in Marije Klementič je nabral Jakob Korošec 128 K. — Sv. Jurij v Slov. gor. Na gostiji Rošker-Wallner so veseli svatje zbrali za Bralno društvo 132 K. — Žiče. Na gostiji Jakoba in Nežike Fink se je nabralo pri Zupancu v Žičah 120 K za Dijaško kuhinjo. Hvala! Mlademu paru pa veliko sreče in vsej Slomškovej rodbini. — Gerje pri Rogški Slatini. Na gostiji Janeza Berk in Micke Križanove so svatje nabrali za svetokriške uboge šolarje 200 K. Bog plati. — Sv. Ilj v Slov. gor. Gostilničar gospod Martin Muršec v Strihovcu je kot čisti dohodek prirejene predpusne veselice za nabavo šol. potrebščin revnim učencem daroval znesek 240 K, za kateri dar se mu šolsko vodstvo, ki je obdarilo 20 učencev z Widrovim prvim berilom, najtopleje zahvaljuje. — Gabernik. Na veseli gostiji Libernjak-Šoštarč dne 20. februarja se je nabralo za tukajšnje uboge učence 224 K. Zelimo še več posnemovalcev! — Maribor. Trgovska družba »Orient« je darovala mesto venca pokojnemu predsedniku gospodu Antonu Kolencu, veletrgovcu v Celju za pevski zbor »Glasbene Matice« 100 dinarjev. — Sv. Lovrenc na Pohorju. Ob priliki občnega zbora Kmetške zveze se je nabralo za Pišekov volilni sklad 564 K. Vsem darovalcem iskrena hvala! — Maribor. Gospod kaplan Čuček pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je nabral na gostiji Peter Lukman na Krčevinah za Dijaško kuhinjo v Mariboru 448 K. Iskrena hvala!

bili močno oboroženi, vrhu tega so še nosili s seboj lopate, sekire in krampe — to orodje je bilo prvo, ki so si ga prinesli s »Hispaniole« ter kralj svinjetino in žganje za obed.

Izprva je vzrastel prepir zaradi smeri, katere bi se morali držati. Silver je izvlekel svoj zemljevid, Lega zaklada je bila sicer označena s križem, pa ta je bil v primeri z merilom zemljevida vse prevelik in ni mogel služiti kot natančna označba. Opombe na zadnji strani zemljevidovi pa so bile nejasne. Glasile so se, kakor je že znano, takele:

„Visoko drevo pod vrhom „Dalnogleda.“ Izha-dišče: točka na severo-severovzhodu proti severu. Otok kosjenjaka leži v smeri vzhod-ugovzhod proti vzhodu.

„Deset čevljev.“ —

Pod „visokim drevesom“ je torej ležal zaklad. Pa katero drevo je bilo mišljeno —?

Iz nizkega močvirnega obrežja se je dvigal otok proti severozapadu v planoto kakih dveh do tri sto čevljev visoko nad morje. Iz te planote je proti severu vstajal strmi „Dalnogled“, proti jugu pa vrh, imenovan „Grič srednjega jadrnika.“ Planota je bila gosto obraščena z drevjem. Tuintam se je dvigalo kako drevo, 40—50 čevljev nad sosedo, katero pa je bilo tisto „visoko drevo“, to se je dalo določiti le na licu mesta s pomočjo — kompasa.

Počasi smo šli, prebredli potok in stonili kar v hrib proti planoti.

(Dalje prihodnjik.)